

τά όπου τυχόν ήθελε προσβάλει ο όχτρος. Οί 'Αθηναίοι πάλι τάχτηκαν γραμμή ένα ένα καράβι, κι' άρχισαν να λάμνουν γύρω τους και νάν τους πυκνώνουνε σέ μικρό χώρο (2), δίνοντας την ιδέα πώς θα χτυπήσουν έφτός· ο Φορμίωνασ όμως είχε προστάξει να μήν έπιτεθοῦν πριν ο ίδιος δώσει τὸ σημάδι. Γιατί έλπικε πώς δὲ θα σταθεῖ ἡ παράταξη τους, όπως στέκει παράταξη πεζικού στην ξηρά, παρά πώς τὰ πολεμικά θα πέσουν άπάνου τὸ ένα στ' άλλο με συνταραγμό από τὰ φορηγά, και πώς, αν φυσήσει από τὸν Κρισσιλὸ κόλπο ο άνεμος πὸν καρτερώντας τον έλαμνε γύρω και πὸν συνήθιζε να πιάνει κατά τὴν άδύγη, πὸς δὲ θα σταθοῦνε μιὰ στιγμή ἡσυχιοι. Νόμιζε κάλας πὸς στὸ χέρι του εἴτανε να άρχισει προσβολή· όταν ήθελε, άφοῦ τὰ καράβια του έτρεχαν καλύτερα, και πὸς ξεκίνη τὴν ώρα τὰ άποτελέσματά της θα βγοῦνε λαμπρότερα. Έτσι, ἄμα κατέβηκε τὸ άεράκι, και τὰ καράβια, ὄντας ἤδη πυκνωμένα, έμπαιναν σὲ συνταραγμό ένεκα και ο άνεμος και τὰ φορηγά πὸν τὸς ένοχλοῦσαν, κι' άρχισαν να τσουγκρίζουν τὰ καράβια και οί νάφτες με τὰ κοντάρια να σπρώχνονται, και από τὴ βουή και τὸ αντίφύλαγμα και τὴς βλαστημιες δὲν άκουγαν τίποτα, οὔτε διαταγές οὔτε άξιωματικούς, μήτε κυβερνοῦσαν τὰ καράβια σωστά όπως τὸς οδηγούσαν οί πλοίαρχοι, ὄντας ναφτικοί άπειροι κι' άνίκανοι μέσα στην τρικυμία να παίξουν τὰ κουπιά, τότες πιά μ' άφτὴ τὴν έφκαιρία δίνει ο Φορμίωνας τὸ σημάδι, και θαρώντας τους οί 'Αθηναίοι βουλιάζουν πρώτα μιὰ από τὴς ναβαρχίδες, έπειτα άπομάχισαν και τὰ άλλακαράβια όπου κι' αν τραβοῦσαν και τὸς έφεραν σὲ τέτοια ταραχή ὡστε κανείς τους πιά να μή συλλογιέται αντίσταση, παρά δρόμο πρὸς τὴν Πάτρα και τὴ Δύμη τῆς 'Αχαΐας. Έτσι οί 'Αθηναίοι καταπόδι τους τσάκωσαν δώδεκα καράβια, παίροντας και τὸς πιδ πολλούς τους άντρες, και τότες τραθήξαν πρὸς τὸ Μαλόκιο. Έκεῖ έστησαν τρώπαιο άπάνου στὸ Ρίο κι' άνάθεσαν ένα καράβι στὸν Ποσειδών, έπειτα γύρισαν πίσω στὴ Νάφακτο.

Κατόπι έγινε και δέφτερη ναυμαχία τὸν εἴκοσι 'Αθηναίων καρabiών πρὸς πενήντα έφτά, όπου ύστερα από ἤττα στην άρχὴ νίκησαν στὸ τέλος πάλι, και τὴ δηγᾶται ο Θουκυδίδης έπίσης, με λίγα λόγια, όπου βλέπεις καθαρά τί και πὸς έτυχε. Όταν τελεφαῖς διάβαζα τὸ βιβλίο τοῦ Λούδενδορφ, περιεργος να μάθω τί έτυχε στὴ μεγάλη μάχη τοῦ Tannenberg, δὲν κατόρθωσα να βγάλω μήτε γιατί νίκησαν οί Γερμανοί, μήτε γιατί νικήθηκαν οί Ρώσοι. Καί μοῦ θυμίσε τί έγραψε ο Rochefort στην άφτοβιογραφία του, δηλαδή πὸς ποτές του δὲν κατάλαβε τίποτα άλλο από περιγραφή μάχης παρά τοῦτο· αν τρῶς περισσότερες από δσες δίνεις, τὴν παθαίνεις, αν δίνεις περισσότερες από δσες τρῶς, νικᾶς.

(Συνέχεια)

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

(2) Τὸ κείμενο προσθέτει ἐν χρῆσει ἀεὶ παραπλεονεξίαι, πὸς δὲ μπορεί να εἶναι σωστό.

ΚΑΤΟΥ ΣΤΟ ΓΙΑΛΟ

Κάτου στ' 'Α-Γιαννιού τὸν κάμπο στοῦ γιαλοῦ τ' άμ-
(μουδερό,
— "Ὦχ, ψυχὴ μου, τὸ θυμάσαι τ' ὄμορφο ξωκλήσι;—
Μαρομαροχυτές Νεράιδες, μιὰ φορὰ κ' έναν καρό,
τρέχαν στὸ γλυκὸ νερό, γιὰ τὴν πλύση.

Και καληῶρα, σάν και τώρα, σουρόπωμα τοῦ δειλινοῦ,
κι από ρόδα κι από γιοῦλια φύλλα είχαν μαδήσει,
σκόρπια φύλλα είχαν γιομίσει τὰ θεμέλια τοῦρανοῦ,
στὴς κορφοῦλες τοῦ βουνοῦ : κεί στὴ Δύση.

Τί χαρές και δροσογέλια, τί φωνές και τί γιορτή,
στ' 'Αη-Γιαννιού τὸρημοκλήσι : Πάνω στην πεζούλα
τραγουδοῦσε μιὰ μικροῦλα ξαπλωμένη άναγυρτή,
«Κάτου στὸ γιαλὸ κοντὴ... Νεραντζούλα...»

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

"Έλα πάλε όπως και πρώτα κάτου από τὴν περγουλιὰ,
τώρα πὸν μακριὰ στὴ χώρα άνάμανε τὰ φῶτα
τώρα πὸν δὲ βλέπει ο ένας τοῦ άλλου τάσπρα τὰ μαλ-
(λιά,
έλα δός μου δυὸ φιλιὰ! σάν και πρώτα.

Λέν· απόψε μεσονύχτι κι άνασταίνονται οί νεκροί,
"Ακου πὸς άχέῖ ἡ καμπάνα στην πνοή τοῦ Νότου·
Κάθε πεθαμένος, λένε, τέτοια νύχτα καρτερεῖ
να πετάξει τὸ βαρὺ σάβανό του.

"Έλα, δός μου δυὸ φιλιὰκι, και ποιὸς ξαίρει αν εἶν'
(γραφέο,
— Ψυχὸσάββατο εἶν' απόψε, τὸν νεκρῶν γιορτάσι —
Κάτι ποῦχουμε θαμένα μήν άναστηθεῖ κι αυτό,
και τοῦ πόθου τὸ ποτὸ, μᾶς κεράσει.

N. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ (Δούρας)

"Όσοι έγγράφουν ένα συνδρομητὴ στὸ
«Νουμά» παίρνουν γιὰ δῶρο 5 δρχ. βιβλία
ἀπὸ τὴς εκδόσεις τοῦ «'Αθην. Βιβλιοπωλείου».

"Όσοι έγγράφουν 2 συνδρομητές στὸ
«Νουμά», παίρνουν γιὰ δῶρο 10 δρ. βιβλία
ἀπὸ τὴς εκδόσεις τοῦ «'Αθην. Βιβλιοπωλείου».

Ἄνάλογα παίρνουν ὅσοι έγγράφουν τρεῖς
και περισσότερους.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ

τοὺς συνδρομητές τὸν επαρχιῶν και τοῦ έξωτε-
ρικοῦ πὸν καθυστέρουνε τὴ συντρομή τους,
να μᾶς τὴν έμβάσουν τὸ γληγορότερο, γιὰ
να μή βρεθοῦμε στὴ δυσάρεστη θέση να πά-
ψουμε να τοὺς στέλνουμε τὸ φύλλο.

X. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & Σ'